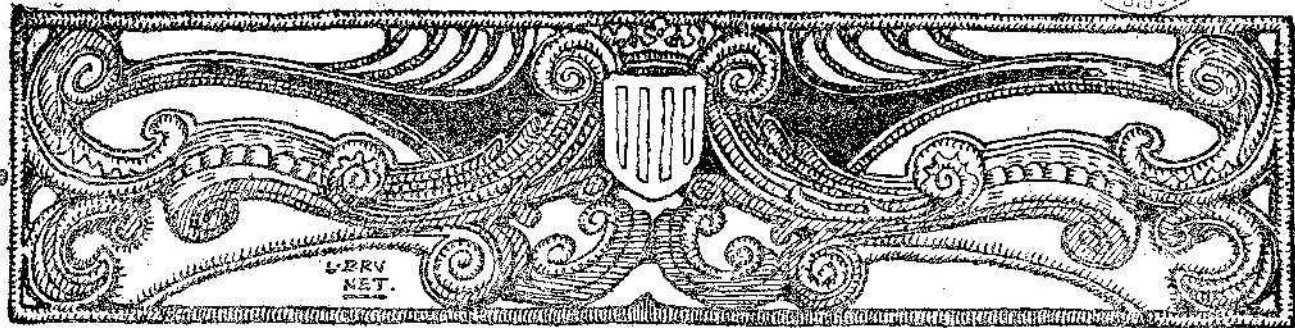

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA AUTONOMISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY I □ NUM. 29

21 D'OCTUBRE DE 1922

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell . 2' - ptes, trimestre
A fora . 2'50 » »
PREU : 25 cènts.

Redacció i Administració
MAR, 5, PRAL. - VENDRELL
TELÈFON 808

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

ULTRATGES

DESPRÉS de lo ocorregut a La Bisbal el diumenge últim; després d'aquest nou ultratge que el Govern ha inferit a Catalunya amb la suspensió d'un acte de protesta contra determinada actuació d'un jutge de tercer ordre pels greuges inferits a la nostra llengua, o la rebeldia de Catalunya ha de mostrar-se valenta i decidida a no admetre'n d'altre o bé per salvar la nostra dignitat de homes, serà precis que avergonyint-nos d'ella, la deixem que infeliç i resignada continui de genolls clamant justícia, no ja a un estat opresor, sinó al primer servidor o agutzil que aquest li envii.

La continuïtat ignominiosa dels ultratges amb que ve escarnint-nos l'Estat espanyol, no són ja ultratges que pervinguin d'una ambició, d'un egoisme o de rezels propis per a fermar més el seu domini, són ultratges ja d'ordre infamant i denigrant, són ultratges d'escarni, ultratges de burla, ultratges de menyspreu...

Ja no hem d'ésser catalanistes, pel dret de que el nostre poble tingui una consciència més o menys discutida de la seva personalitat.

Ja no hem d'ésser autonomistes, perquè ens sobrin els motius, més o menys fonamentals per a volguer regir-nos per un govern propi.

Ja no hem d'ésser nacionalistes, perquè la raó ens cridi a tothora amb més o menys persistència, que ens cal que Catalunya és constituïeixi en nació.

Hem d'ésser gairebé separatistes per dignitat! Per dignitat de raça, per dignitat de poble, per dignitat de homes, perquè un poble com el nostre que tolera certs ultratges, o no és aquell poble que mereix ser lliure, o sols té sang en els vermells barrats de sa bandera!

JURAMENT A LA PATRIA

Demà, dia 22, tindran lloc a Barcelona els actes d'afirmació nacionalista que el Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria té senyalats per aquesta data.

El Consell Directiu del Centre, a les onze del matí des del seu Casal anirà al Palau de la Generalitat per a posar en coneixement oficial del Consell Permanent de la Mancomunitat, els acords compresos en la Declaració, la qual s'està aprovant per gran nombre d'Ajuntaments i per infinitat d'associacions de tota classe per arreu de Catalunya, constituint veritablement el Jurament a la Pàtria demanat pel Centre als nacionalistes catalans

Encara que a l'esmentada hora no serà possible conèixer el resultat definitiu de la magna Consulta feta al poble de Catalunya, puix de segur que seran molts els Ajuntaments i entitats que aprovaran la Declaració el mateix dia, el Consell Directiu del Centre exposarà als representants de la Mancomunitat de Catalunya, l'abast de la seva patriòtica iniciativa i els dirà el pregó desig del poble català de veure reconeguda la seva personalitat nacional i el dret de regir-se els seus propis destins.

Vos i un altre

Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?

Segurament la vostra resposta serà afirmativa: direu si ja en soc. Però, no n'hi ha prou, bon català. En definitiva pot ésser una cosa relativament còmoda, això de donar una quota cada mes per als fins de la Protectora; pot ésser una feineteta tan insignificant, que no valgui ni la pena de parlar-ne, la majoria de les vegades; tal volta no arriba a representar sacrifici, ni pecuniàriament parlant.

Després que vos ja sou soci de la Protectora, us manca per fer una altra tasca. No la podríeu refusar, no la podem refusar pas, tractant-se d'un bé de Catalunya, d'un bé per al nostre poble. Una vegada vos ja heu complert el deure d'inscriure-us soci de la Protectora, ara us pertoca de portar-n'hi un altre: Vos i un altre. Això no és res excessivament difícil ni complicat; no obstant, de quina bella manera, amb un procediment tan simple, pot obtenir-se que sigui duplicat el nombre de socis de la Protectora!

Penseu-hi: és una pregunta que no pot moles-

tar a ningú. Trobareu l'amic, el parent, el conegut; digueu-li:

Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?

Es possible que en trobeu algun de tan descuidat, que no sàpiga, encara, de que es tracta (en aquest viure d'avui, tan ple de brogits, un hom pot explicar-se tants descuits!). Aleshores, a vós us serà fàcil, només que amb quatre paraules, assabentar-lo de fi de la Protectora: fomentar, crear escoles.

I és evident que, davant d'un objectiu d'aquesta mena, el vostre amic, parent, conegut, no pot defugir de fer-se soci, immediatament, de la Protectora. Primer: per tal com, d'ençà d'aquell moment, no podrà al·legar distracció ni ignorància. Segon: per això que, tractant-se d'una finalitat com aqueixa, de tan necessària realització i urgent, tan clara, tan indiscutible tan vastament «humana» no podrà invocar cap dubte de partit, ni podrà exclamar que de política no vol saber-ne res, o bé que ja sap a quina banda s'ha de decantar.

Tercer: tampoc no pot negar-s'hi per raons d'economia pecuniària (una pesseta al mes, quota mínima!). Tal vegada serà soci i subscriptor d'nua mar de coses: no hi fa res. Què? doncs: vol dir que per fer-se de la Protectora s'ha de donar de baixa d'algun lloc? Oh, si no és d'entitats o de papers contraris a les coses de Catalunya, no cal pas.

Però pot donar-se de baixa, gentilment, d'algun altre comentari, més o menys joïós, de la vida; per exemple: d'una mica de fumar, d'una mica de beure (càfé, aixarop, cervesa, etcètera etc.) d'una mica de cinema o teatre: i diem «d'una mica» no més; amb aquesta mica que es doni de baixa, es trobarà al cap del mes que, no una pesseta, sinó dues, i tres, i més i tot, podrà destinar a la Protectora.

Que no fuma, ni beu, ni s'entreté en cap d'aquells comentaris de la vida: oh! aleshores beu-li el front a aqueix àngel de Déu; doneu-li una ben llarga enhorabona, dient-li:

I no sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?

Pot assegurar-se una ràpida, immediata, resposta satisfactòria; una decisió d'aquelles que no tenen atur.

Quedem, doncs, que entre vós i un altre, sou vós que heu de fer-ho: sou vós que teniu la paraula: penseu que és plet guanyat en la vostra mà.

“PIMENTILLA”

HEUS aquí una pel·lícula que se us clava al cor com una espina i us revolta l'esperit deixant-vos sumits en l'insonsable meditació dels mes terribles infortunis anònims.

Quantes i quantes institucions, quantes cases de reclusió, presons i asils, no trovariem, que sostenint-se en el mateix parangó qu'el reformatori correccional de la pel·lícula, ens escruixirien, si despullats de tota aparença, els vejessim tal com son en la pantalla.

«Pimentilla» ens aferma mes aquell pensament de les dugues humanitats que no han arribat mai a fusionar-se.

Una l'humanitat que sura, la que predomina, la del luxe, la del ordre, la que suministra la justícia, la caritat i la virtut, perquè sense cap esforç trova la vida fàcil i planera. L'altre; l'humanitat, enfonsada, l'esclava de la fatalitat, la dels dolors, la de les degradacions, la que porta la misèria com un cranc que li rosega el pit i no te ni veu per clamar que la arrenquin de la nit eterna que l'envolcalla, perquè rugallosa de tant sofrir i caiguda com una ombra maleïda sent que la gorja de la Mort la va absorvint irremissible.

Els condemnats del Dant, dintre la llacuna fangosa, tenen el consol de treure de tant en tant la testa enfora per aspirar una alenada d'aire qu'els conforta; els condemnats arrossegarse en les profunditats dels infortunis i en l'ignorància del món, no pugen mai a flot; son ànimes encadenades al defalliment, que amb els ulls escaldats de llàgrimes i amb una ànsia infinita, esperen en va, braços enlaire, que amb tanta caritat com es pròdiga, hi hagi una mà caritativa que les tregui a fora...

Mes l'humanitat que viu feliç la vida, es dona solament a una benèfica caritat tan còmoda com ella mateixa i la caritat la fa sense preocupacions a hores, amb mesura i mètode per no derrotar-la i aquesta caritat resulta massa migrada i trista perquè pugui arribar fins aquells desvalguts que pateixen fam i set de justícia.

I com no ha d'ésser així, si els mateixos que podríem demanar una mica més d'abnegació a l'humanitat domenyadora, veiem que no sem-

pre s'auxilien les misèries per guarir-les, sinó per treure-les del davant i fer la vida mes alegre i mes rumbosa. Aquesta humanitat es massa escropulosa perquè al trobar un cos llatzerat pel camí, es digni treure els guants per rentar-li les ferides; es contenta tirant-li al damunt un mantell per tapar-li la carronya, amb la descansada creença de pensar, que tapada la llaga viva, aquesta desapareix i no atormenta.

Y aixó ens ha fet sospitar moltes vegades que pot-ser els qui fan mes mal a n'aquesta dissortada humanitat, acorralada per tots els suplicis i totes les humiliacions, son sense que elles ho puguin arribar a sentir, aquelles, juntes benèfiques, que es prenen a la bona de Deu la caritat, cregudes que es una gran obra meritoria l'ocuparse dels pobres un dia la setmana amb la fi de lliurar a la societat de un tal apesarat flagell.

Diem els presos, els pobres, els assilats, els orfes, els abandonats, i res sabem de cap pobre, ni de cap assilat, ni de cap orfe. Res sabem d'aquelles ànimes perdudes, perquè ens pensem moltes voltes que els desgraciats no tenen ànima i que així com la fatalitat els ha negat tots els drets a la vida, és natural que no tinguin el dret d'estimar i de sentir; l'únic consol que per més sofriment tenen sens dubte, els dessemeparats i els incompresos!

El reclusió dintre l'ordre moral, està lluny de significar un confortament per aquells cors que es moren de fret; que no sempre és el calor d'un establiment el que necessiten els caiguts, sinó el calor d'altres persones i molts sabem que tots aquests establiments es regeixen pel reglament que més que portar el fret al moll dels ossos porten la anulació completa de totes les esperances, d'una casual ventura que allà dintre no hi arriba; perquè el reglament no selecciona als esperits sinó que despòtic i criminal, els separa a tots de la societat per un igual tenint-los subjectes am la grapa aferrada al coll sense que cap pietat pensí treure'ls d'aquesta postració, en la que molts hi moren, sense també que la consciència de ningú en senti cap mortificació perquè l'autor d'aquells crims és el reglament i el reglament no te consciència.

«Pimentilla» ens ha llessat pel torbellí aquestes divagacions i hem sortit meditant i tristos pensant, amb les «Pimentilles» ignorades hi deuen haver al món, que agonitzant esperen una mirada humana que s'apiadi d'elles...

R.

De l'Ajuntament

SESSIO DEL 17 D'OCTUBRE

Amb la presidència del Sr. Alcalde En Josep Grau i amb assistència dels regidors Srs. Vidal, Ivern, Sanabra, Company, Socias, Pagés, Esvertit i Ferret es comensa la sessió procedint-se a la lectura de l'acta de l'anterior que queda aprovada.

El Secretari dona compte del despatx oficial del qual es llegeix una instància de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana demanant a la Corporació Municipal la seva inscripció com a soci protector de dita Associació, amb senyalament d'una quota anyal i voluntària; quedant resolta aquesta petició, en el sentit d'inscriure's en principi en la mentada Associació i que la Comissió d'Hisenda estudiï la quantitat que per quota d'inscripció estimi pertinent assenyalari-li.

Trovant se en la precisió de proveir de vestuari a alguns empleats del Municipi s'acorda que la Camissió de Governació vegi si procedeix o no efectuar aquest proveïment.

El Sr. Socias demana que s'activin les gestions per a portar a cap la projectada reforma del carrer dels Trulls. Repren el Sr. Ferret aquesta interpel·lació manifestant que lo que diu el Sr. Socias ho havia ell interessat en altres sessions i que no havia insistit per creure que ja existia una comissió especial encarregada d'aquest assumpte.

Intervé el Sr. Vidal com a president de l'aludida Comissió fent una detallada explicació de l'estat amb que es troba aquest projecte de reforma, promovent-se una remarcada discussió polemical entre els Srs. Ferret i Socias, intervenint per fi els Srs. Company, Pagés i la presidència, quedant en definitiva que la Comissió especial d'aquest afer, emeti promptament dictamen per activar lo que proceixi fer referent a dita reforma.

El Sr. Ferret lamentant tindre que remoure novament la qüestió de les medalles i a la vegada dolent-se de l'absència del Sr. Guivernau a la sessió, després d'una llarguíssima dissertació, acaba protestant de les manifestacions que se li atribuïren en la sessió passada.

El Sr. Ivern malgrat la violència amb que el Sr. Ferret ha expressat la seva disconformitat, es ratifica amb les manifestacions que sempre ha vingut fent sobre aquesta qüestió, fent notar la paradoxa de que la mateixa pregunta feta per ell sobre si la Comissió del Centre Industrial havia deixat traslluir per res de que l'Ajuntament tingués que regalar unes medalles, havia

sigut contestada pel Sr. Ferret, a fora, que no; i en el Consistori, que si.

El Sr. Vidal igualment es ratifica amb les manifestacions que sobre aquesta ja massa tolerada qüestió ha vingut fent i recollint certa expressió un xic virulenta del Sr. Ferret, protesta apropiat, en Consistori, i en públic de les informacions que respecte a l'extracte de les sessions ha fet referint-se a ell «El Baix Penadés».

Demana la paraula el Sr. Esvertit repetint també les paraules dites sobre les medalles en la sessió passada, quedant en definitiva de tant improcedent debat les coses amb la mateixa situació d'abans, i fent el Sr. Ferret manifestacions irrevocables de no pendre més part en cap de les Comissions que com a regidor desempeyava.

I no havent-hi res més a tractar es dona per terminada la sessió.

ZADIG

Bagatel·les

LA COTRADICCIO

Una vegada mes ens ha sortit fent el *papu* aquell senyor J. T. que lo mateix pot esser Josep Tuturunell que Joan Tuturundaina, amb les seves «contradiccions» que per cert comensen ja a resultar una mica ridícules i pedants

Si ens voleu creure amic J. T. cambieu de *curró* que aquí només n'hi ha una de *contradicció* que es aquella que recullirem de cert conferenciant íntim, que amb una candidesa la mes infantil, ens feu acte de fe, dient-nos que ell havia sigut socialista quan pertenyia a una classe social, avui no n'era perquè pertanyia a una altre i que si demà tornés al primitiu estat tornaria a esser socialista.

Aixó de posar un ideal sota els etzars de la vida com aquell qui canvia d'americana segons el fret o la calor ho es una tan gran de contradicció que l'home que pensí aixís no te dret, sinó de quedar-se a casa seva i treballar per la seva emancipació individual que es l'única que l'interessa...

On aneu amb «contradiccions» home, lo que haurieu d'escriure serien «Confriccions» que així els escrits us resultarien més personals i sobretot menys petulans, que creieu-nos no es pas la petulancia condició que mes escau a les mitjanies... vilatanes.

XINOFOT

Espectacles

LA FIRA

Una brillantor d'aparadors, una llimpiesa total de botigues, una verdadera exposició de tota mena d'articles i les improvitzades casetes dels firaires en la Plaça Nova, són els precedents de la fira. Programes de color amb una redacció esmerada, anunciaven els espectacles. El diumenge fou un bullit de forasters. S'agombolaven pels contorns de dita plaça i carrers i en una espessor tal, que quasi bé es feia intran-sitable; el dilluns a causa del temps plujós es vegé menys concorreguda, no minvant en res la importància capital de lo que podríem dir-ne la *diada del comerç*. Nutrida aquesta festa en espectacles començarem pel

CINE TIVOLI

Si haguéssim de donar compte detallat de la munió de cintes precioses que en aquests dies s'han representat, creiem que fora un mai acabar; per lo tant sols direm que si la empresa, s'esforçà en poguer donar lluits programes per aquests dies de la fira, amb justa recompensa el públic hi acudí com un sol home per aplaudir además de les pel·lícules a la gentil Maria Cortada que arrodoní el programa amb les més xamoses cançonetes:—

CASINO CIRCO

El clou de la fira ho fou la representació de de la preciosa sarsuela «El húsar» i la revista «¡Qué és gran Barcelonal», posades en escena per la companyia que dirigeix el primer actor Lluís Calvo. Bon tros abans de comensar l'espectacle, s'avien acabat les localitats, motivant aixó una petita discursió en la sala de café, promoguda per alguns socis que podríem dirne descuidats que no poguesen obtindre seient; passat aquexa mena d'incident, doná comens a un quart d'onze la representació de «El húsar», una sarsuela xistosíssima,

Seguidament es posá en escena «¡Qu'es gran Barcelonal» original de Manuel Fernandez, amb una acertada creació del actor Avelí Galcerán en el paper de *Nandu*. Luxosa presentació en vestuaris i decorats; ressaltant els números el cuadro de «La Vicaría» i el de la flauta que per les nenes fou un verdader i acertadíssim entrete-niment. S'aplaudí molt en general... i sortirem a les dugues.

TAM

Esportives

VALLS DEPORTIU, 4 - F. C. VENDRELL, 3

Conforme varem anunciar tingué lloc el pas-sat diumenge el primer encontre de futbol dels dos anunciats amb motiu de la celebració de les festes de fires del present any. Els equips contendens foren el Valls Deportiú i el F. C. Vendrell sortint vencedor el Valls amb el resul-tat de 4 a 3 goals a son favor.

El partit fou molt disputat per les dos parts i d'una manera extraordinaria al finalitzar en que'l domini del Vendrell fou extraordinari. Ar-bitrá el partit Casas G. del Gimnástic de Tarra-gona L'equip vencedor es componia dels se-güents equipiers: Fonts, Recasens, Roca, Benet, Rabasó, Figueres, Caselles, Arnet, Laguna, Pi-ñol i Martí.

Al acabar l'encontre fou entregada al capitá del equip vencedor, el trofeig, Copa Orfeó Ven-drell pel president de la mateixa entitat, contes-tant els visitants amb viscas al F. C. Vendrell a Catalunya i a l'entitat Orfeó Vendrell donadora com hem manifestat de dit trofeig aixís mateix també foren entregades les medalles a vençuts i vencedors.

§

L'encontre anunciat pel passat dilluns, segon dels anunciats entre el Catalunya de Martorell i nostre primer equip, tingué de suspendre per causa de mal estat del camp a conseqüència de les pluges que caigueren aquell dia

Oportunament anunciarem la nova fetxa que tindrà lloc.

§

La pasada setmana deixarem de publicá inad-vertidament l'encontre entre F. C. S. Jaume dels Domenys i el F. C. Vendrell «segon equip» en aquella població el passat diumenge dia 8 del corrent en la que sortí vencedor nostres equipiers per 2 a 1 goal a son favor. L'equip vencedor estava format així: Vidal, Angrill, Company, Mallofré II, Biornal, Pagés, Mallo-fré I. Solé, Mascaró, Serra i Tous.

§

La Directiva del Club de Sports ha senyalat pel proper dia 2 del mes vinent, la celebració del apat de victòria dels seus equipiers que al ensemps servirà per a festejar el floreixement que ha pres aquesta entitat a nostra vila. Per l'assistència a dit acte s'admeten inscripcions en el seu local social.

B.

Noves i comentaris

Malgrat la pluja menuda que ha fet una mica grises les festes, les Fires han resultat bellament animadíssimes.

La nostra vila comercial per excel·lència ha desplegat esplendidament ostensible la seva característica i hem vist els aparadors i els llocs de venda pròdics fins a vessar de genres dels diferents rams dels nostres comerços que mes sobresurten.

Tambe han resultat concorregudíssims els Firs de bestiar; de productes diversos, de la terra, veientse ademes revestida la vila per les típiques parades ambulants que amb les seves múltiples menudalleries colorides, fan arreu aquestes festes atractivolament populars alegres i eixordadores.

El goig de les festes pot dirse que a desbordat pels carrers i pels espectacles convertint la nostra tranquila vila, en una petita ciutat inquieta que embriagada de llum, de luxe i de plaer, ha senyalat amb elles, la seva entrada a l'hivern mes esplendorosa.

Durant aquesta setmana s'ha vingut reunint la Junta del Repartiment general d'Utilitats per a deixar determinada la confecció d'aquest document corresponent al actual exercici municipal.

S'ha rebut en la nostra Direcció el primer numero de la revista popular agraria «La Terra» portaveu de «L'Unió de Rabassaires de Catalunya».

Dita revista acuradament editada conté el següent interessant sumari: Salutació *La Redacció*—La Moderna escuela conservadora *A. Ossorio y Gallardo*—La Agricultura *Joan Griso*—Actualació de lluita *Marti Torrents*—Las hojas secas *Gustavo A. Bequer*—La Conservació dels vins—Consultori juridic—*La Redacció* Estranger—*Leni*—Crònica—Cartes de fora—Mercats—Actes de propaganda—Pobles en els que fins ara s'han celebrat actes.

Al correspondre a la seve franca solució gustosament deixem establert el canvi.

«L'Academia de Musica» te obertes les classes de Piano-Solfeig i Teoria sots la direcció dels professors Juan Ivern i Maria Ribes, els quals donen també llicons a domicili.

Confiteria Magí Bellvert. Falta aprenent.

Anomenat per la Direcció general de Comunicacions Administrador de Correus a nostra vila i pobles dependents d'aquesta estafeta, el senyor Lluís Giner Fomenaya, oficial primer que era del Cos de Correus destinat a Valencia, dijous passat prengué possessió del seu nou carrec en la nostra població.

Benvingut sia i que tingue entre nosaltres una bona estada i un faci encert amb la missió que ve a desempenyar en aquesta vila.

Es per nosaltres una tasca verament agradable la de poguer anar rensenyant seguidament els envejables éxits literaris que continuament ve escalant el culte poeta i distingit col·laborador nostre N'Artur J. Palau Ximenes.

Per si els que ha obtingut darrerament no fossin prou per a revelar tot un poeta de força, dos nous triomfs acaven de llourejar la seva obra col·locant-lo al mes rellevant lloc de nostra literatura

En els Jocs Florals de Tarragona, que es celebraran demà dia 22, s'ha fet mereixedor de l'Viola d'or, magnífica joia oferta pel cardenal arquebisbe Dr. Francesc Vidal i Barraquer i en la Festa de la Poesia de Girona, qu'es celebrará el proper diumenge dia 29, ha resultat esser el guanyador de la Flor Natural.

Vendrell desprenentse d'aquell dir, de que ningú es profeta en la seva pàtria deu enorgullir-se de contar amb un fill, que estimant com estima la seva vila nadiua, l'honora d'una manera tant digna i tan bella al mateix temps qu'honora a Catalunya.

Nosaltres al endresar-li la nostra mes coral enhorabona li desitjem la continuïtat de tant gloriosa i rutilant avansada triomfadora.

Seguint el secle de conferencies intimes que ve donant l'Associació Democrática Nacionalista, dijous passat ocupà el seu torn en Joan Ferret qui desentrotllà la seva sota el tema de «Pàtria i Esport».

La conferencia estudiada, correctíssima i acurada digna de tot encomi, i del més versat conferenciant, va ésser interessantment escoltada i aplaudida per la nombrosa concurrencia que omplenava el salonet d'actes de dita associació.

SINDICAT AGRICOL VENDRELL

Havent-se perdut el títol obligació n.º 172 del empréstit per a el Celler Cooperatiu d'aquest Sindicat Agrícol, es fa públic que si en el transcurs de trenta dies desde la data d'aquest anunci, no s'ha fet reclamació, s'anul·larà, fent emissió i entrega d'altre substitutiu.—Vendrell, 21 Octubre 1922.—El President, MANCIO ESCOFET.

Jocs Florals de l'Arbós del Penedès-1922

Se celebrarà la festa el dia de la Immaculada Concepció.

CARTELL

PREMIS ORDINARIS

Flor natural. Premi d'Honor.—Ofert per la Comissió organitzadora: a la millor poesia sobre tema que's deixa al gust dels autor. El poeta que'en sia guanyador deurà ferne present a la dama de sa elecció, la qual serà proclamada Regina de la Festa.

Englantina.—Premi ofert pel Magnífic Ajuntament: a la poesia que millor canti l'heroisme de l'Arbós en la Guerra de la Independència l'any 1808. Cás de no presentar-se'n, cap que'n sia mereixedora, s'oferirà a la millor poesia d'esperit patriòtic.

Viola.—Premi ofert pel Revnt. Sr. Rector, Dr. Mosen Gaietà Viaplana: a la millor poesia religiosa.

PREMIS EXTRAORDINARIS

Premi de S. M. el Rei, D. Alfons XIII: Al millor «Himne a la Immaculada».

Premi de l'Excm. Sr. Bisbe de Barcelona, Dr. Guillaumet: al millor triptic de sonets dedicats a la Verge.

Premi del Molt Ilustre Sr. Governador Civil de la Provincia de Tarragona, N'Angel Zorita: a una poesia de tema lliure.

Premi del Diputat a Corts per aquest districte, En Lluís Figuerola: metalic, a la millor poesia sobre el tema «Cant a la Vinya».

Premi de la Mancomunitat de Catalunya: 100 pessetes, poesia de tema lliure.

Premi de l'Excm. Diputació Provincial de Tarragona: Copa artística, a una poesia de tema lliure.

Premi de l'Excm. Sr. Antoni Martínez Domingo: 100 pessetes a una poesia de tema lliure.

Premi de l'Excm. Sr. Comte del Asalto: a una poesia de tema lliure.

Premi de l'Excm. Sr. Josep Elías de Molins, Senador del Regne: objecte d'art, a la millor rondalla que fomenti l'amor als ocells útils a l'agricultura.

Premi de l'Excm. Sr. Joan Pic i Pon, Senador del Regne: objecte d'art, a una poesia de tema lliure.

Premi del Diputat provincial En Salvador Palau i Rabassó: objecta d'art, al tema «Reculls i detalls històrics de l'Arbós.»

Premi del Diputat provincial, Excm. Sr. Josep Prat i Prats: seixanta pessetes, a una poesia de tema lliure.

Premi de Na Carme Karr: joia artística, a la millor colecció de tres contes per a infants.

Premi del Banc Comercial de Tarragona: 100 pessetes al millor treball en vers o prosa d'aquest tema «Influencia del treball sobre les virtuts cíviques i la índole del mateix sobre les costums dels pobles.»

Premi de la Banca Jané i Cruixent: objecte d'art a una poesia de tema lliure.

Premi Anónim: metalic, al millor treball en vers o en prosa sobre el tema «La comarca del Penedés.»

Premi del Sr. Moreno Morcillo Laureano: 100 pessetes poesia tema lliure.

Premi del Sr. Roig Totosaús, Joan: cinquanta pessetes poesia tema lliure.

Premi del Sr. Soler Suau, Joan: objecte d'art, a la poesia que millor cantí el treball de les puntes al coixí.

Premi del Sr. Vidal i Parellada, Cástul: metalic, a una poesia de tema lliure.

Premi del Sr. Vidal i Ribas, Emili: objecte d'art, a una poesia de tema lliure.

CONDICIONS

Totes les composicions han d'esser originals, inedites i escrites en català.—Els treballs, amb lletra ben clara es remetaran al secretari del Jurat, Carrer Major, 58 Arbós del Penedès, abans del mig dia del dia 20 del proper Novembre juntament amb un plec clós que continga'l nom de l'autor i duga clarament escrits el títol i lema de la composició. No serà valit altre nom que'l que's trobi en el plec clós.—Al premi de Na Carme Karr, sols poden optar-hi dames.—El premis serán retirats previament en la festa, pels propis autors; únicament per força major podran delegar a un altre.—No's partirà cap premi.—La Comissió Organitzadora es reserva els drets de propietat de les obres premiades per durant un any.—El Jurat podrà deixar de concedir premi sobre quin tema no s'hagin presentat treballs a son judici mereixedors de recompensa.—La publicació total o parcial de qualsevol de les obres premiades, abans de la festa, implica la renúncia al premi.

Arbós, Octubre de 1922.

JURAT QUALIFICADOR.—*Lluís Nicolau d'Oliver, president; Carme Karr, Vis-presidenta; Josep Paradedà Pvre., Lluís Via, R. Suriñach Senties, Román de Saavedra, vocals; Joan Amiguet, secretari.*

Sarreal

NOTICIARI

Procedents de terres africanes ont prestaven «el servicio a la patria» han arribat el joves En Rafel Aluja i Prats i En Joan Miró Rull, lo que celebrem vivament doncs l'anyorament de la pàtria verdadera els tenia frissosos.

—Ha pres comiat per marxar a Barcelona a continuar els estudis de Farmacia el jove catalanista en Josep M.ª Palau i Mayor.

—El dia 30 del passat es va celebrar en el Centre Autonomista Republicà una d'aquelles festes que deixen grat record a tots els que hi assisteixen; motiu fou el haver tocat en sort, el dia de la festa Major de Cabra, una nina a la gentil damisel·le Na Teresina Sanahuja i Roca, filla de nostres caríssims amics Claudi i Teresa.

La Magdalena Mateu de Roca que per a organitzar gatzares de bon gust se pinta sola, ho va combinar tot molt rebé. A les deu de la nit, va sortir la comitiva cap al Centre, on tingué lloc la cerimònia, clou de la festa, se ballaren alguns ballets i tot seguit es serví un esplèndid refresc. Com que la deesa Terpsícore no havia quedat prou satisfeta, després del refrigeri s'organitzà un ball familiar a tota regla, prenent-hi part les famílies Eduard Sanahuja, Clarasó, Mateu, Pepito Sanahuja, Potau, Morelló, Claudi Sanahuja, Viñeta, Panadés, Pascual, Ullet i la flor del jovent de la vila, el pare i padrí de la criatureta En Pepin Graells, agraciats jove de Rocafort, anomenat rei de la tabola. Finint la festa a les tres de la matinada surtint tothom contents i satisfets.

Que la *Tranquil·litat* no mori desitjem al pares, padrins i demés entenants de la nineta.

—Nostre particular amic i ferm nacionalista en Claudi Sanahuja i família ens fan avinent que pròxim a emprendre el viatge a Amèrica i en la impossibilitat de despedir-se de ses numeroses i bones relacions, prenen comiat de tots els companys remerciant coralment les mostres de sincera amistat de que han sigut objecte durant sa estada en eixa vila.

Nosaltres al desitjar al amic Claudi, Teresa Roca sa esposa i la amabilíssima i escultural filla Na Teresina, un feliç viatge, fem vots per a

que dintre pocs anys puguem tornar a tenir-los en nostra companyia,

—Es troben entre nosaltres l'ex-regidor de l'Ajuntament de Barcelona i ex-conseller de la Mancomunitat de Catalunya en Josep Ulled i la seva senyora.

El Corresponsal,
A. MATEU POBLET

La Riba

El dissabte últim contragué matrimonial enllaç en la nostra vila, el distingit jove Jacint Bissa amb la gentilíssima senyoreta Maria de les Neus Gomá Camps, filla del conegut fabricant de paper, l'apreciat amic Maties Gomá Soler.

A l'adreçar a la venturosa parella la nostra mes sincera enhorabona i acompanyem el desig més pregon, de que frueixin amb aquesta sagrada unió una eterna lluna de mel.

—Es troba greument malalt el bon amic en Josep Catalá propietari del cafè del «Recreo», per el qual fem vots per que retorni a un prompte i complet restabliment.

El Corresponsal,
ESTANISLAU JANÉ

Correspondència

Xinofot. Les vostres bagatel·les fan furor; aneu enviant; pero aneu en compte que l'èxit no us faci descobrir l'incògnit, perque aleshores aquesta fruita tan sabrosa perdria lo millor del seu agre-dolç qu'es el misteri. —J. P. M. Aixó... a la décima del sereno que s'acosta Nadal. —J. D. Barcelona. Ja us escriurem. —A. T. Es massa llarg i ens falta espai. —E. B. Res... Ni el fondo, ni la forma, ni la tinta valen res. —B. Llobera. Pla de Cabra. Rebuda la vostra, mercès. —E. Jané. La Riba. Lo mateix us diem i agraidíssims.

IMPRESA CLARET. — GUIMERÀ, 18. — VILAFRANCA
TELÈFON 1073